

Knuth: Jeg vil kun gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen). Det ærede Medlem udtalte sig i Retning af, at de militære ved at svare den mindre Skatteprocent kom til at staa som en Art Pariaklasse; de burde ikke have den samme Indflydelse paa Byens Anliggender som andre. Det undrer mig noget at høre denne Anskuelse gjort gældende fra den Side. Det er jo en bekendt Sag, at de højest beskattede som Regel svarer en forholdsvis betydelig højere Skat end de mindre velstillede. Jeg vilde meget ønske, at det ærede Medlem kunde komme til den Overbevisning, at de, der betaler de største Skatter, ogsaa bør have en større Indflydelse paa de kommunale Anliggender, men det forekommer mig ikke, at jeg kan udlede denne Slutning af, hvad det ærede Medlem før sagde.

Christiansen: Til den sidste ærede Taler (Knuth) vil jeg sige, at vi sikkert ikke er enige om, hvad Skat betyder. Fordi en Mand betaler større direkte Indkomstskat, er det ikke sikkert, at han er klogere eller mere nyttig for den Kommune, hvori han bor, end den, der betaler ringere Skat. Hvad jeg sagde før, var, at man burde yde efter Evne og nyde efter Behov, og det, at Tusinder af Mennesker i den ene eller den anden By har for smaa Indtægter, fordi Fordelingsforholdene i vort Samfund er forkerte, berettiger naturligvis ikke dem, der er kommet paa den rigtige Side af Tilværelsen, til foruden deres Penge ogsaa at have større offentlig Indflydelse.

Knuth: Det ærede Medlem var ikke ganske heldig i sit Svar, thi det forekommer mig ikke, at han i mindste Maade røkkede ved det, jeg sagde. Det, der var Pointen i hans tidligere Foredrag, var, at Officererne ved at svare mindre Skat kom til at staa som en vis Pariaklasse, der fik mindre offentlig Indflydelse. Deraf er den naturlige logiske Slutning ganske simpelt den, at den, der forholdsvis svarer mindst Skat, bør ogsaa forholdsvis have mindst Indflydelse. Jeg taler det ærede Medlem hvis han vil praktisere dette, thi saa vil han komme i Overensstemmelse med de mange i dette Land, som mener, at de store Forpligtelser i Retning af at svare Skat ogsaa bør medføre nogle Rettigheder i Form af lidt mere Indflydelse for de paagældende end for dem, der saa at sige ingen Skat betaler.

Christiansen: Jeg beklager, at det ærede Medlem (Knuth) ikke har forstaaet mig. Hvad der laa i mine Udtalelser var dette, at naar en Mand har en Indtægt af 6—8—10,000 Kr. og af denne Indtægt ikke svarer den Skatteprocent, som er den almindeligt gældende i vedkommende By, saa svarer han ikke efter Evne, saa er han en mindre Mand end de, der af den samme Indtægt maa svare betydelig større Skat.

Oluf Jensen: Det er blot en Oplysning, jeg gerne vilde give til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen). Han efterlyste, om Militæret havde holdt sig passivt og ikke havde skrevet noget om denne Sag. Men jeg vil der gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han har sikkert ligesom vi andre faaet tilsendt et Hæfte af „Militært Tidsskrift“, hvor der gøres fuldkommen Rede for Militærets Stilling til denne Sag, og den falder fuldstændig sammen med de Udtalelser, jeg her har tilladt mig at fremsætte. Militæret ønsker selv at blive stillet paa lige Fod med de andre Borgere. Jeg skal tillade mig at oplæse, hvad der siges: „Hvis de militære Embeds- og Bestillingsmænd ved Lønningslovens Revision var blevet taget med paa Raad, er der ingen Tvivl om, at de vilde have søgt at blive fri for denne kommunale Særstilling og at faa Lønningerne ansat uden Hensyn til en saadan, thi realiter er denne Særstilling til Skade for de paagældende, idet de ved Afsked faar Pension af et lavere Beløb, end hvis deres Lønninger havde været fastsatte uden en saadan Tillægsbestemmelse.“ Militæret siger: Nu har vi faaet den Lønningslov, og saa er der kun to Veje at gaa. Det er det samme, som jeg pegede paa, enten maa vi yde en Lønningsforhøjelse, eller ogsaa maa Staten betale Kommunerne Forskellen mellem deres Ligning og den paagældende Skat. Det var kun den Oplysning, jeg vilde fremsætte.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det kan ikke siges, at det Lovforslag, vi i Øjeblikket behandler, har fundet stærk Tilslutning her i Tinget. Alle Talere har ganske vist udtalt deres Tilslutning til det deri nedlagte Princip, men de fleste af dem har samtidig meget bestemt udtalt sig mod den Maade, hvorpaa det her er foreslaaet gennemført, og de har ikke anvist anden Maade til Princippet's Gennemførelse. Og dette kan vel i Praksis siges at være ensbetydende med, at man stiller sig imod